

ere klare over, hvad Vej man skal gaa. De forenede jydsk Sogneraad holdt Delegeretmøde for to Aar siden i Aarhus, hvor Skattelovene diskuteredes meget indgaaende. Men det endte med, at de vedtoge en Resolution, hvori de udtalte, at de vilde prøve Skattelovene en Gang endnu, inden de vilde udtale sig om dem. I Aar have de forenede Sogneraad holdt Delegeretmøde i København, og her er Resultatet blevet det samme. Ogsaa der diskuteredes Skattelovene ret indgaaende, men der foreligger fra dette slet intet Resultat i saa Henseende. Det ser saaledes ud til, at de kommunale Myndigheder endnu ikke ere klare over, hvorledes Lovene skulle rettes. For 2 Aar siden, da den første Ligning lagdes, saa det ud til, at de kommunale Raad hurtig kunde blive enige om at paapege bestemte Mangler og en bestemt Retning, hvori Lovene burde ændres. Men da Efteraaret kom, viste det sig, at Sogneraadene ikke kunde blive enige om, hvorledes Lovene helst skulde ændres.

Det foreliggende Forslag gaar jo ud paa, at der af Indkomsten, der lægges til Grund for Ligning af personlig Kommuneskat, skal fradrages et skattefrit Beløb i København af 800 Kr., i Købstæderne af 700 Kr. og paa Landet af 600 Kr., vel at mærke saaledes, at Skatten ikke helt maa bortfalde. Det vil sige, der skal svares en lille Skat, Skattens Minimum skal svares. Det er i Viborg Amt, hvor jeg bor, saa vidt jeg husker, 40 Øre. Altsaa kunne Skatteydere, hvis Indtægt ikke er over de nævnte Beløb, ikke efter det foreliggende Forslag paalignes ud over det Beløb, som er Skattens Minimum. (*Ousen: Jo!*). Efter Ordførerens Indledning i Gaar kunne de ikke paalignes ud over det Beløb. Forslaget er paa dette Punkt uklart, men det forekommer mig, det ikke kan forstaaes anderledes, for naar der maa fradrages 600 Kr. paa Landet — og det staar der tydeligt nok —, kan der for dem, der ikke har derover i Indtægt, kun blive Tale om at betale det Minimum, der er fastsat i de paagældende Vedtægter.

En saadan Ændring tror jeg slet ikke gaar an, den ærede Ordfører (Kr. Peder sen) har neppe været rigtig klar over dens Følger og Rækkevidde. Følgen vil først blive, at der sker en ikke ubetydelig Indskrænkning i Sogneraadenes frie Skøn med Hensyn til Bedømmelsen af de enkelte Skatteyderes Forhold. Og dette frie Skøn er nødvendigt for dem for at lægge en nogenlunde retfærdig Ligning. Der er uhyre stor Forskel paa de forskellige For-

hold i de forskellige Hjem og paa Indtægternes Art eller den Maade, hvorpaa Indtægterne fremkomme. Og der er ingen, der kender alt dette uden Sogneraadene. Ved en Bestemmelse som denne vil det i mange Kommuner, f. Eks. i Midt- og Vestjylland, være umuligt at lægge en nogenlunde retfærdig Ligning.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne tog i Gaar en ganske pudsig Indtægt frem, nemlig en Indtægt paa 815 Kr. Havde han valgt f. Eks. 795 Kr., kunde han ikke have fremsat alle sine Bemærkninger eller brugt sit Udgangspunkt, for saa vilde Sogneraadene have fuldstændig frie Hænder over for Skatteyderens Indtægt, og saa kunde de have sat Skatten ned til de 40 Øre, som f. Eks. skal svares i Viborg Amt. Men han brugte Tallet 815 Kr., og en saadan Skatteydere Indtægt kan kun nedsættes med 65 pCt. Den ærede Ordfører kom da til det Resultat, at vedkommende vilde lide en stor Uret, fordi han vilde komme til at svare 6—7 Kr. i personlig Kommuneskat. Nu kan den ærede Ordfører have fuldstændig Ret i, at det er for meget i de Kommuner, han har kendt, maaske i hans egen Kommune, som han er Sogneraadsformand for, men han kender saa lidt til Forholdene i de øvrige Egne, og ved en saadan Bestemmelse som denne vilde der være Kommuner i Midt- og Vestjylland, hvor det blev ganske umuligt at ligne saaledes, at den Del, der skal lignes paa Formue- og Lejlighed, overhovedet kunde tilvejebringes. Der er Kommuner derovre, hvor en Indtægt af 815 Kr. vilde kaldes en Middelindtægt, og hvor den langt overvejende Del af samtlige Skatteydere vilde have under den Indtægt. Og i saadanne Kommuner vil det være ugørligt at lægge en blot nogenlunde retfærdig Ligning med den foreslaaede Ændring. Forholdene ere saa forskellige, og derfor skulle selvfølgelig Skattelovene have saa stort et Spille rum, at Sogneraadene kunne bevæge sig med saa stor Frihed som muligt, ellers kan der ikke lægges en fornuftig Ligning.

Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at de smaa Skatteydere maa ikke give for meget, og i den Henseende er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i, at de maa ikke give mere, end retfærdigt er overfor de andre Skatteydere. Der er det gode Princip i Statsskatten, at der skal svares mere af hver 100 Kr. af de store Indtægter end af de smaa, men det samme Princip ligger i Loven om Kom-